

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació contra l'estimació parcial per un Departament de la sol·licitud d'accés a informació relacionada amb l'expedient psicosocial de la persona sol·licitant

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació presentada en relació amb l'estimació parcial per un Departament de la sol·licitud d'accés a informació relacionada amb l'expedient psicosocial de la persona sol·licitant.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient de la reclamació presentada, d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'informa del següent:

Antecedents

1. En data 10 de maig de 2022, es presenta davant el servei de prevenció de riscos laborals d'un Departament una sol·licitud d'accés a l'expedient mèdic i psicosocial complet de la persona sol·licitant.

En particular, sol·licita *“Consultar presencialment els originals del meu expedient mèdic i psicosocial complet, actes de les reunions, informes correus, àudios, declaracions, testimoniatges. Qualsevol document relacionat amb mi i la meva carrera professional.”*

2. En data 9 de juny de 2022, el Departament resol estimar parcialment la sol·licitud d'accés.

Concretament, quant a l'informe psicosocial, les declaracions i els testimoniatges que consta a la informació sol·licitada, incloses les valoracions tècniques fonamentades en el testimoniatge de terceres persones, el Departament resol facilitar la informació sol·licitada ometent les dades de terceres persones sobre la base dels articles 21.1.f) i 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (d'ara endavant, LTC).

D'acord amb el que consta a l'expedient tramès, en data 28 de juny de 2022, el Departament facilita a la persona sol·licitant l'accés a part de la documentació sol·licitada.

3. En data 1 de juliol de 2022, la persona sol·licitant presenta una reclamació davant la GAIP en la qual sol·licita conèixer les persones que van declarar, el seu testimoni, els resultats, anàlisis, mesures, conclusions i propostes de l'expedient psicosocial, ja que segons exposa, el Departament no li va permetre la seva consulta.

La persona reclamant exposa que el motiu de la reclamació és *“[...] poder fer una valoració dels esdeveniments i del procediment que la inspecció de treball va qualificar d'improcedent, sense motius i desproporcionada”*.

4. En data 11 de juliol de 2022, la GAIP trameta la reclamació al Departament i demana un informe on exposi els antecedents de fet i els fonaments del seu posicionament en relació amb la reclamació, així com l'expedient complet i, si escau, que concreti les terceres persones afectades per l'accés reclamat.

5. En data 22 de juliol de 2022, el Departament presenta un informe a partir del qual es desprèn que, en el cas que ens ocupa, el servei de prevenció va treballar en una situació de conflicte en l'entorn laboral que afecta la persona reclamant.

El Departament exposa, respecte a la sol·licitud d'accés, que pel que fa a l'expedient psicosocial, declaracions i testimoniatges, resulta d'aplicació els límits dels articles 21.1.f) i c) de l'LTC, en afectar a la intimitat i altres drets privats legítims de tercers, i sobre la base del secret o la confidencialitat, fent al·lusió a què els informes tècnics tenen la consideració de confidencial d'acord amb la normativa de prevenció de riscos laborals.

El Departament fa referència a diversos articles de la normativa de prevenció de riscos, i conclou que aquests serveis han de garantir l'atenció adequada de les persones treballadores, així com la seva seguretat, el respecte a la seva intimitat i dignitat i la confidencialitat de les dades. També es refereix a la necessitat del sigil i confidencialitat de la informació facilitada al servei de prevenció de riscos, en el sentit que *“El personal s’ha de sentir segur per exposar les seves situacions i vivències amb total confiança amb el personal tècnic/mèdic del servei. Sense aquests elements, no es pot realitzar la tasca com a unitat assessora i avaluadora, ni es poden presentar mesures d’actuació cap a les persones afectades i/o a l’organització, en especial en situacions de conflicte laboral o assetjament laboral.”*

Sobre aquesta base, el Departament defensa que *“[...] no es pot lliurar l’informe tècnic psicosocial sense l’ocultació dels testimonis dels tercers, atès que són d’aplicació els límits de la protecció de dades personals i del secret o confidencialitat” i “[...] per tal de vetllar pels drets de les persones que declaren en un conflicte laboral i evitar que es poguessin prendre represàlies contra elles”.*

6. En data 25 de juliol de 2022, la GAIP sol·licita informe a aquesta Autoritat, d'acord amb el que preveu l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades

personals, la Comissió ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades, entesa com qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona (art. 4.1 del Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades, en endavant RGPD).

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades personals que constin en la informació sol·licitada.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclougui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades personals.

II

La normativa de protecció de dades, d'acord amb el que estableixen els articles 2.1 i 4.1) de l'RGPD, s'aplica als tractaments que es duguin a terme sobre qualsevol informació "*sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona*".

L'article 4.2) de l'RGPD considera "*«tratamiento»: cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción*".

D'acord amb el que preveu l'article 5.1.a), qualsevol tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l'interessat i, en aquest sentit, l'RGPD estableix la

necessitat de concórrer en alguna de les bases jurídiques de l'article 6.1, entre les quals l'apartat c) preveu el supòsit que el tractament *"es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento"*.

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquestes bases jurídiques de l'article 6.1. c) i e) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Per la seva part, l'article 86 de l'RGPD disposa que *"los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento"*.

L'accés públic a documents en poder de les autoritats públiques o organismes públics es regula al nostre ordenament jurídic a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTC), la qual reconeix a les persones el dret d'accés a la informació pública, entenent-se com a tal *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"* (article 2.b) i 18 LTC). En termes similars es pronuncia la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LT), en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

En el cas que ens ocupa se sol·licita l'accés a determinada informació que afecta l'expedient psicosocial que afecta la persona reclamant, en particular, conèixer els testimonis i el contingut de les declaracions, així com els resultats, anàlisis, mesures, conclusions i propostes realitzades en l'expedient. Aquesta informació ha de ser considerada pública d'acord amb l'article 2.b) de l'LTC en ser informació en poder del Departament a conseqüència de l'exercici de llurs competències, i sotmesa al dret d'accés que preveu l'article 18 de l'LTC.

Cal fer avinent, però, que aquest dret d'accés no és absolut i pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis, com és el cas dels límits dels articles 23 i 24 de l'LTC pel que fa a les dades personals.

III

D'entrada, abans de l'anàlisi de la qüestió de fons cal fer incís a determinades qüestions que afecten la informació objecte de reclamació.

En primer lloc, d'acord amb la informació tramesa, amb la sol·licitud d'accés presentada davant el Departament es pretenia obtenir accés a l'expedient mèdic i l'expedient psicosocial complet que afecta la persona sol·licitant, incloent-hi les actes de les reunions, informes

correus, àudios, declaracions i testimoniatsges, així com qualsevol document que hi afectés la seva carrera professional.

Ara bé, la reclamació presentada davant la GAIP únicament fa referència a *“conèixer les persones declarants, el seu testimoni, els resultats, anàlisis, mesures, conclusions i propostes de l'expedient psicossocial que no m'han deixat consultar en la meva sol·licitud.”*

Consta a l'expedient tramés que el Departament ha facilitat a la persona reclamant part de la informació sol·licitada.

La reclamació presentada davant la GAIP no fa referència a tota la informació sol·licitada davant el Departament. En particular, respecte de la que es va sol·licitar inicialment, per la via de reclamació únicament sembla tenir interès a conèixer la identificació de les persones declarants, el seu testimoni, documents relatius als resultats, anàlisis, mesures, conclusions i propostes de l'expedient psicossocial.

Per això, aquest informe se centrarà només en les qüestions a les quals es fa referència en la reclamació, és a dir, *“conèixer les persones declarants, el seu testimoni, els resultats, anàlisis, mesures, conclusions i propostes de l'expedient psicossocial [...]”*.

En segon lloc, segons es desprèn de la documentació tramesa per la GAIP, la informació a la qual pretén accedir la persona reclamant forma part de l'expedient psicossocial que l'afecta.

En aquest sentit, l'article 24.3 de l'LTC estableix que *“les sol·licituds d'accés a la informació pública que es refereixin només a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal”*.

Ara bé, cal tenir en compte que aquesta previsió no concorre en el cas que ens ocupa, ja que entre la documentació reclamada no hi hauria exclusivament dades personals de la persona reclamant, sinó també de terceres persones, com ara, qui va participar en l'elaboració dels informes o bé ha aportat informació (testimoniatsges).

En conseqüència, en la mesura que entre la documentació a la qual es pretén accedir es veuen afectades dades de terceres persones, la sol·licitud d'accés formulada davant la GAIP s'ha de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés previst a la legislació de transparència.

IV

D'acord amb l'article 20 i següents de l'LTC, el dret d'accés a informació pública pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis. Concretament pel que fa a la informació que conté dades personals, cal valorar si el dret a la protecció de dades de les persones afectades, justificaria o no la limitació del dret d'accés a la informació pública que invoca la persona reclamant.

Els articles 23 i 24 de l'LTC regulen els límits a l'accés a la informació pública quan la informació a que es vol accedir conté dades personals.

D'entrada, segons disposa l'article 23 de l'LTC:

“Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraaccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.”

La informació a la qual pretén accedir a la persona reclamant, segons es desprèn de la documentació tramesa, pertany a l'expedient psicossocial que li afecta. En aquest sentit, atesa la naturalesa de la informació, sembla probable que entre documentació sol·licitada es veuran afectades dades a les quals es refereix l'article 23 de l'LTC, principalment, dades de salut de la persona reclamant.

En relació amb aquestes dades, caldrà tenir en compte que l'article 15 de l'RGPD reconeix el dret d'accés de la persona interessada (persona física titular de les dades que siguin objecte del tractament) a accedir a la seva pròpia informació, en els següents termes:

“1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información:

- a) los fines del tratamiento;*
- b) las categorías de datos personales de que se trate;*
- c) los destinatarios o las categorías de destinatarios a los que se comunicaron o serán comunicados los datos personales, en particular destinatarios en terceros u organizaciones internacionales;*
- d) de ser posible, el plazo previsto de conservación de los datos personales o, de no ser posible, los criterios utilizados para determinar este plazo;*
- e) la existencia del derecho a solicitar del responsable la rectificación o supresión de datos personales o la limitación del tratamiento de datos personales relativos al interesado, o a oponerse a dicho tratamiento;*
- f) el derecho a presentar una reclamación ante una autoridad de control;*
- g) cuando los datos personales no se hayan obtenido del interesado, cualquier información disponible sobre su origen;*
- h) la existencia de decisiones automatizadas, incluida la elaboración de perfiles, a que se refiere el artículo 22, apartados 1 y 4, y, al menos en tales casos, información significativa sobre la lógica aplicada, así como la importancia y las consecuencias previstas de dicho tratamiento para el interesado.”*

El dret de la persona física titular de les dades que són objecte de tractament, en aquest cas la persona reclamant, a sol·licitar i obtenir del responsable del tractament una còpia de les seves dades de caràcter personal sotmeses a tractament, no queda limitat ni condicionat en funció de la tipologia o categories de dades personals a les quals el titular sol·licita accedir.

És a dir, la persona reclamant té dret per la via de l'article 15 de l'RGPD a accedir a la seva pròpia informació la qual disposi el Departament. No obstant això, cal tenir en compte que aquest dret d'accés no és absolut, i podria veure's limitat d'acord amb les previsions de l'article 23 de l'RGPD, segons el qual:

“1. El Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se aplique al responsable o el encargado del tratamiento podrá limitar, a través de medidas legislativas, el alcance de las obligaciones y de los derechos establecidos en los artículos 12 a 22 y el artículo 34, así como en el artículo 5 en la medida en que sus disposiciones se correspondan con los derechos y obligaciones contemplados en los artículos 12 a 22, cuando tal limitación respete en lo esencial los derechos y libertades fundamentales y sea una medida necesaria y proporcionada en una sociedad democrática para salvaguardar:

a) la seguridad del Estado;

b) la defensa;

c) la seguridad pública;

d) la prevención, investigación, detección o enjuiciamiento de infracciones penales o la ejecución de sanciones penales, incluida la protección frente a amenazas a la seguridad pública y su prevención;

e) otros objetivos importantes de interés público general de la Unión o de un Estado miembro, en particular un interés económico o financiero importante de la Unión o de un Estado miembro, inclusive en los ámbitos fiscal, presupuestario y monetario, la sanidad pública y la seguridad social;

f) la protección de la independencia judicial y de los procedimientos judiciales;

g) la prevención, la investigación, la detección y el enjuiciamiento de infracciones de normas deontológicas en las profesiones reguladas;

h) una función de supervisión, inspección o reglamentación vinculada, incluso ocasionalmente, con el ejercicio de la autoridad pública en los casos contemplados en las letras a) a e) y g);

i) la protección del interesado o de los derechos y libertades de otros;

j) la ejecución de demandas civiles.”

D'acord amb el que consta a l'expedient tramès, el Departament defensa en el seu informe presentat a la GAIP en data 22 de juliol de 2022, la seva negativa a atorgar l'accés a la informació sol·licitada sobre la base del secret o la confidencialitat de la informació (art. 21.1.f) de l'LTC), així com pel fet que conèixer o divulgar aquesta informació comporta un perjudici per a la intimitat i altres drets privats legítims de tercers (art. 21.1.c de l'LTC).

El Departament fonamenta la seva negativa a atorgar accés a la informació sobre la base de la Llei 31/1995, de 8 de novembre de prevenció de riscos laborals (LPRL) i el Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció de riscos (RSP). En particular, entre altres, fa referència a l'article 22.2 de l'LPRL el qual preveu quant a les tasques de vigilància de la salut de les quals és responsable l'empresari, que les mesures de vigilància i control de la salut dels treballadors s'ha de dur a terme respectant sempre el dret a la intimitat i la dignitat de la persona treballadora i la confidencialitat de tota la informació relacionada amb el seu estat de salut.

També exposa el Departament que en l'àmbit de la psicociologia laboral, els informes derivats de les actuacions del personal tècnic requereixen una confidencialitat especial, ja que deriven d'actuacions en situacions de conflictes laborals o d'assetjaments, per tal de valorar, analitzar i millorar l'entorn laboral.

Convé destacar del dit informe del Departament el següent:

“6. El sigil i la confidencialitat de la informació facilitada al servei de prevenció de riscos és fonamental. El personal s’ha de sentir segur per exposar les seves situacions i vivències amb total confiança amb el personal tècnic/mèdic del servei. Sense aquests elements, no es pot realitzar la tasca com a unitat assessora i avaluadora, ni es poden presentar mesures d’actuació cap a les persones afectades i/o a l’organització, en especial en situacions de conflicte laboral o assetjament laboral.

7. Dins de l’àmbit de la prevenció de riscos laborals, mantenir el secret professional és una obligació tant pràctica, ètica, com legal. No podem obviar que, els professionals del servei de prevenció, i en especial el metge del treball i el psicòleg-tècnic superior en prevenció de riscos laborals tenen, dins del seu codi deontològic, com a obligació mantenir el sigil, és a dir, el secret professional. La discreció i la confidencialitat són bàsiques en aquest entorn de treball, i de manera molt especial en l’àmbit psicosocial. Per al personal tècnic-psicòleg les principals fonts d’informació i recollida de dades són les facilitades pel personal afectat (directament) i pels testimonis (indirectament), sigui quina sigui la metodologia vàlida i fiable emprada. En conseqüència en l’àmbit psicosocial, el sigil professional, amb l’anonimat i la confidencialitat són principis bàsics d’obligat compliment per poder fer intervencions i propostes de resolucions davant dels problemes plantejats. [...]”

No obstant això, cal tenir en compte que l’article 22.2 de l’LPRL té per objecte garantir la confidencialitat i la intimitat front terceres persones no autoritzades diferents de la persona treballadora afectada. És a dir, es refereix a la confidencialitat que ha de tenir l’empresari (o en aquest cas, el Departament) perquè terceres persones no accedeixin a la informació sobre l’estat de salut de la pròpia persona reclamant, però no opera respecte de la pròpia persona afectada pel que fa a la seva informació personal.

En conseqüència, la confidencialitat de la informació o la protecció de la intimitat no pot suposar en cap cas una limitació al dret d’accés a la informació per part de la persona titular de les dades o “interessada”.

Per tant, sobre la base de l’article 23 de l’RGPD, cap norma amb rang legal ha previst un límit que impedeixi l’accés a la pròpia informació personal de la persona reclamant, en concret, a dades especialment protegides, continguda a la documentació que sol·licita.

Diferent és el cas que la informació a què es refereix l’article 23 de l’LTC pertanyi a terceres persones. Per exemple, en el cas que en donar testimoni una persona hagi exposat alguna circumstància relativa a la seva pròpia salut, o bé s’exposi en algun dels documents sol·licitats alguna informació de l’article 23 de l’LTC d’una persona diferent de la persona reclamant.

Aquesta concreta informació especialment protegida d’una tercera persona, i no de la persona reclamant, hauria de quedar exclosa de l’accés sol·licitat. Així, si entre la documentació hi figura dades a les quals es refereix l’article 23 de l’LTC relativa a terceres persones, caldrà denegar l’accés a aquestes dades.

En definitiva, des de la perspectiva de la previsió de l’article 23 de l’LTC, la persona reclamant té dret a accedir a la pròpia informació, però no a la relativa a terceres persones, llevat que es disposi del consentiment exprés per mitjà d’un escrit de la persona afectada, aportat per la persona reclamant amb la seva sol·licitud.

V

Respecte de la resta d'informació que pot contenir la documentació a la qual es pretén accedir, que no sigui relativa a les categories de dades de l'article 23 de l'LTC, l'anàlisi de la possibilitat d'accés s'ha de dur a terme d'acord amb els termes de l'article 24 de l'LTC.

L'article 24 de l'LTC preveu el següent:

“1. S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23 (dades especialment protegides), es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

- a) El temps transcorregut.*
 - b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.*
 - c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.*
 - d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.*
- [...].”*

Es desprèn de la informació disponible que, en bona part, la informació sobre la qual se sol·licita accedir és referida a la persona reclamant, ja sigui relacionada amb la seva situació laboral o d'altra informació personal relativa directa o indirectament amb el seu expedient psicosocial, incloent-hi les manifestacions o opinions que hagin pogut formular terceres persones. Si són relatives a la persona reclamant, s'hauran de considerar als efectes de la normativa de protecció de dades personals com a informació de la persona afectada, és a dir, la persona reclamant.

Tal com s'ha exposat al fonament jurídic precedent, cal tenir en compte que la normativa de protecció de dades reconeix el dret a totes les persones a accedir a la pròpia informació. Aquest serà un element decisiu a l'hora de fer la ponderació de l'article 24.2 de l'LTC, pels motius que ja s'han exposat, sense que s'aprecii l'existència de cap límit al dret d'accés reconegut a l'article 15 de l'RGPD, ni cap altra circumstància que aconselli limitar l'accés a la informació que li pertany.

Per tant, la persona reclamant té dret a accedir a la informació sobre la seva persona continguda a la documentació que reclama.

Quant a la possibilitat d'accedir a les dades de terceres persones que consti a la documentació sol·licitada, el Departament fa especial incidència als testimoniatges. Exposa que hi ha casos en què s'identifica les persones que l'han prestat i altres en els quals, si bé no s'identifica directament, a través d'altres elements es pot arribar a identificar la persona que va testificar.

A més, atesa la naturalesa de la informació sol·licitada, no es pot descartar que hi hagi també informació relativa al personal del servei de prevenció de riscos que ha participat en l'elaboració de la documentació, en exercici de les seves funcions.

D'entrada, cal tenir en compte la previsió de l'article 24.1 de l'LTC, pel qual quan es tracti d'informació directament relacionada amb l'organització, funcionament o l'activitat pública de l'Administració i sigui merament identificativa, s'ha de donar accés a la persona sol·licitant llevat que hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

Aquest article habilita amb caràcter general l'accés a la informació merament identificativa dels empleats públics que intervenen per raó de les seves funcions en els diferents procediments o actuacions públiques dutes a terme per l'Administració, llevat que concorrin circumstàncies concretes que justifiquin la prevalença del dret a la protecció de dades de la persona afectada. Per tant, es podria lliurar la informació merament identificativa d'aquestes persones que es contingui en la documentació reclamada.

A tal efecte, cal tenir en compte que l'article 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, preveu que són dades personals merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques.

Això permetria lliurar la informació sobre el nom i cognoms i el càrrec del personal de l'administració que puguin figurar en els informes i altra documentació sol·licitada, com autors dels documents.

Quant a les dades relatives a altres persones, principalment les persones que han testificat, cal analitzar si la persona reclamant tindria dret a conèixer la seva identitat des del punt de vista de la previsió de l'article 24.2 de l'LTC, és a dir, cal dur a terme la ponderació entre l'interès públic de la divulgació i els drets de les persones afectades.

Un dels elements als quals fa referència l'article 24.2 de l'LTC en la ponderació és la finalitat de l'accés de la persona reclamant.

D'acord amb el que es desprèn de la reclamació presentada davant la GAIP, la persona reclamant té interès a conèixer les valoracions o la informació aportada per terceres persones, i poder valorar el procediment que s'ha tramitat pel servei de prevenció de riscos. En relació amb això, el Departament afirma que en el moment en què va facilitar part de la documentació sol·licitada a la persona reclamant, aquesta va expressar verbalment que volia conèixer la identitat de qui havia donat testificat, perquè entenia que estaven atemptant contra la seva imatge, honor i dignitat.

En qualsevol cas, és evident que accedir a la informació sol·licitada permet a la persona reclamant verificar o contrastar la veracitat de la informació aportada per terceres persones. I per a això, no només és rellevant allò que s'extrau de les mateixes declaracions (és a dir, la informació aportada en sí), sinó també conèixer la procedència o l'origen de la informació.

Per poder rebatre determinats fets o situacions descrites per terceres persones i, en definitiva, tenir una visió dels motius de la resolució de l'expedient, propostes de resolució, conclusions a les quals es va arribar, o les mesures que s'han pres (o que s'haurien pogut prendre), la persona reclamant ha de tenir informació que inclogui l'origen de les afirmacions que el Departament ha pogut tenir en compte, i que repercuteixen directament en la seva situació personal, laboral i de salut. Des d'aquesta perspectiva, conèixer l'origen de la informació sobre la seva persona pot ser necessari per a la finalitat pretesa per la persona reclamant.

A més, cal tenir en compte que segons l'article 15.1.g) de l'RGPD, el dret d'accés a les pròpies dades personals abasta "*qualsevol informació disponible sobre l'origen*" de les dades quan aquestes no s'han obtingut del propi interessat.

Des de la perspectiva de les terceres persones que han donat el seu testimoni, cal recordar que tal com ha sostingut aquesta Autoritat en altres informes (IAI 48/2018, IAI 35/2019 i 14/2020), l'accés per part de la persona reclamant a la identitat dels testimonis podria tenir per aquestes persones uns efectes perjudicials en el sí de les relacions laborals i quan qui declara és del mateix entorn laboral (com ara companys de feina o de la persona reclamant), la revelació del que pugui dir o no dir respecte de la persona reclamant podria acabar afectant negativament les relacions laborals d'aquestes persones.

Per això, aquesta Autoritat ha remarcat l'especial rellevància que té en aquests casos complir amb el tràmit d'audiència previst a l'article 31 de l'LTC, i conèixer si existeixen circumstàncies personals o motius que justificarien que es preservés la seva identitat.

En el cas que ens ocupa, el Departament defensa que s'ha de protegir la intimitat, i la confidencialitat de les persones que han donat testimoni, però no al·lega circumstàncies concretes que permetin apreciar un perjudici clar pel fet que la persona reclamant pugui accedir a conèixer la identitat d'aquestes persones.

Això portaria a què, llevat que del tràmit d'audiència previst a l'article 31 LTC en resulti una altra cosa, es pugui accedir a la identitat de les persones que han testificat.

En canvi, la conclusió haurà de ser diferent respecte altra informació relativa a les persones que han testificat.

A efectes de ponderació cal tenir en compte el principi de minimització, segons el qual les dades personals han de ser "*adecuados, pertinentes y limitados a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados*" (art. 5.1.c) RGPD). Aquest principi exigeix que es limiti a les dades mínimes necessàries per assolir la finalitat pretesa amb aquest tractament.

Aquest principi, juntament amb les expectatives de privacitat que poden tenir les persones que haguessin proporcionat informació sobre elles mateixes hauria de comportar que prevalgui en aquest cas el dret a la protecció de dades d'aquestes terceres persones i limitar, per tant, l'accés de la persona reclamant a la informació que pugui fer referència a la situació laboral, l'estat d'ànim, psicològic o físic de les persones que hagin declarat.

És a dir, no sembla que a priori pugui estar justificat l'accés de la persona reclamant a la informació d'aquestes terceres persones més enllà de la seva identitat i dels contingut de la

informació que han facilitat referida als fets o conductes relacionades amb la persona reclamant.

Conclusió

La persona reclamant té dret a accedir a tota la informació que sobre la seva persona contingui la documentació reclamada, incloent-hi la identitat de les persones que haurien facilitat dita informació, llevat que respecte d'aquestes terceres persones concorrin circumstàncies concretes que en justifiquin la limitació.

Barcelona, 1 de setembre de 2022